

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. IV. Corollarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

pitis, nempe Summi Pontificis, sunt munera, tum pro isto discrimine melius dignoscendo expedit, signum temporis antecedens Papæ consensum, suffragij à Concilio Universo lati aprobatorum, distinguere à signo, in quo actualiter fit accessus Papæ, autoritate suâ ultimâ definitivâ confirmantis dogma per majora saltem Concilij suffragia sanctum. In signo igitur Papæ consensum, seu ultimâ definitionis accessum authoritativum antecedente, nescitur equidem Concilium legitimè congregatum in Christi vicario nomine, cui tamen pro tunc deficit adhuc infallibilitas in definiendis fidei dogmatibus. Nam licet Christus promiserit, se in medio eorum fore, qui in nomine Christi, sub authoritatis aedē Christi vicariæ, uni Romano Pontifici competenter, charactere sunt congregati: hujus tamen assistentia, Christi infallibilitatem adferentis effectus, secundum sacrum Evangelij contextum, alligatur duorum, nempe Corporis hierarchici, & Capitis Ecclesiae consensum. Quantumvis ergo Concilij Patres in ferendis suis suffragijs legitimè procedant, quantumvis etiam suffragiorum majoritas in unum collata, jam præferat Concilij Oecumenici consensum, pro signo tamen antecedente Summi Pontificis consensum ultimâ definitivum, atque Conciliaris dogmaticæ sanctionis authoritatè confirmatorium, nondum subsistit infallibilitas per Christi assistentiam tunc fortitura esse. Quandoquidem igitur antecedenter ad hoc signum Papalis ultimâ definitivæ, & authoritatè confirmatorijs consensib; in decretis Concilij, quantumvis Generalis, needum subsistat illa omnimodæ infallibilitatis prærogativa, sed absque accessu talis consensus Pontificij Concilium subiacet errabiliti; veluti demonstrant exempla in argumento secundo latius exposita: idcirco ex hoc etiam fundamento manifestè extat demonstrata Papæ super Concilium quasi accephalice spectatum præminentia.

§. IV.

Corollarium.

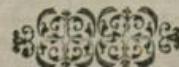
69. Ex dictis jam facilè inferitur; quantum momenti sit in rationibus, quibus Theologi nonnulli nituntur Papæ supra Concilium superioritatem ostendere. Ejusmodi namque rationum vis & energia tota quanta est pectenda ex earundem collatione cum fidei principijs, sub Conciliorum Oecumenicorum sanctionibus conformiter applicatis ad Theologicam aliquam ratiocinationem. Prima igitur ratio ejusmodi desumitor ex hoc, quod, cum Christus Ecclesiam suam maximè dilexerit, sicque ipsi præcipue voluerit, esse consultum, optimam utique gubernandi formam in ea instituerit, qualis censetur esse Monarchica.

Hæc autem subsistit ex uno supremo Principi, cui totum Regnum, oporteat, esse subiectum. Quandoquidem igitur Ecclesia sanctæ Regnum conveniat, esse optimum, oportet, etenus esse Monarchicum, ut ejus Princeps, Summus Pontifex neutquam subiacere debat Concilio, Ecclesia militantis Regnum in terra repræsentanti, sed super hoc, oporteat, illum habere superioritatis præminentiam.

Verum alij econtra Theologi, dum regimen Monarchicum Aristocratico mixum, censem puræ Monarchiæ præcellere, talen Ecclesiastici regiminis statum non inconvenienter probant ex eo, quod Christus Matthæi 18. dicendo: *Super hanc Petram adificabo Ecclesiam meam*, hujus indefinitibilitatem, atque aedē in decidendis fidei dogmatibus infallibilitatem non aliter sanxerit, nisi cum respectu ad Ecclesiam, cuius Concilium Oecumenicum est repræsentativum. Unde in ordine ad dogmaticas ejusmodi sanctiones Christus etiam Matthæi 18. consummata infallibilitatis, saltem secundum nos (quatenus scilicet nobis ex sancta Ecclesie definitionibus haecnon innuit) præminentiam non vel soli Petro, vel soli Generali licet Concilio, sed Duobus in unum consentientibus pollicitus est. Sub qua proinde & Capitis, extra Concilium etiam Regni calorum claves obtinentis, & Concilij hierarchicum Ecclesie Universalis Corpus repræsentantis coniunctione, videtur Christus consummatum Ecclesiæ regimen ad fidei dogmata sanctienda procedere potens, constituisse sub mixta Monarchici, & Aristocratici regiminis norma: ita tamen, ut, si hierarchicum in Concilio Generali Aristocratici normam præferens Ecclesiæ Corpus spectetur quasi accephalice, per Christi Domini institutionem superius probatum, omnino dici debeat Papa esse Concilio major ac superior.

Secunda ratio petitur à causa potestatis Ecclesiastice. Efficiente, que est ipsem Christus conferens claves Regni calorum, non Concilio accephalice spectato, sed vel plenæ, quia Caput etiam complectenti, ac formaliter Oecumenicæ Synodo Universali, vel etiam soli Petro cum perpetua successionis ordine, dicens Matthæi 16. *Tibi dabo claves Regni calorum*; quod ex hoc etiam capite erat per maximè conveniens, in modo necessarium, cum proprie difficultates in aggregando Oecumenico Concilio, in impensum excrecerent controværia.

Ecclesiastice, si his ab uno Capite ac judece supremo nullus imponi posset finis.

DIS.